

Leeftijd: **38**
 Opleiding: **mas Gorinchem**
 Passie: **deelname aan fokveeshows**
 Hoogtepunt: **algemeen kampioenschap tijdens de NRM 2014**

Gedreven keuringsdeelnemer Nico Bons bereidt keuringsdeelname maandenlang tot in details voor

Extreme passie voor de showring

Wie keuringen zegt, zegt Nico Bons. De melkveehouder zag zijn wens om de NRM te winnen dit jaar uitkomen. Volgens mensen in zijn omgeving bedrijft Bons keuringsdeelname als topsport, maar vergeet hij daardoor wel van zijn successen te genieten.

tekst **Jaap van der Knaap**

Ottoland, zo maar een mooie zomeravond. Het is al schemerig wanneer melkveehouder Nico Bons met grote passen het land inloopt en het landhek opent bij de pinken. Het jongvee kent het ritueel inmiddels en rent op een drafje richting de ligboxenstal. Daar ligt voor het voerhek heerlijk ruikend hooi, het rantsoen voor de nacht.

'Ik ken niemand die tijdens het weidesei-zen iedere avond de pinken binnenhaalt om ze hooi bij te voeren voor voldoende karkasontwikkeling en pensvulling. Nico Bons is iemand die niets aan het toeval overlaat. Alles draait op zijn bedrijf om

het fokken van dieren die maximaal presenteren in de keuringsring.' De uitspraak van Albert van Nieuwpoort, namens De Heus voervertegenwoordiger bij Bons, is veelzeggend. De 38-jarige Bons is een perfectionist en behaalde deze zomer met Bons-Holstein Koba 191 het hoogste podium tijdens de NRM. Deze zege was beslist geen toevalstreffer. Sterker nog, er ging een maandenlange voorbereiding aan vooraf. Daardoor ging een lang gekoesterde droom eindelijk in vervulling. Al vijftien jaar staat de bedrijfsvoering op het bedrijf Bons-Holsteins volledig in het teken van keuringsdeelname. Het zorgde

voor talrijke zeges op keuringen, nationaal en zelfs internationaal in Libramont en Parijs. Nu het doel van het algemeen kampioenschap tijdens de NRM is bereikt, ligt de lat alweer hoger: winst tijdens een Europees kampioenschap.

Meer dan een wedstrijd

Waar komt die enorme gedrevenheid van Bons vandaan? Niet direct van zijn ouders, zo weet Harry Schuiling van Semex, die regelmatig contact heeft met Bons. 'Zijn vader was meer een zakelijke veehouder, zijn moeder juist heel erg punctueel. Toen zijn broer in 1999 door een

1

Nico Bons:
 'Er wordt veel te gemakkelijk gezegd dat een cowfitter van een 85 puntenkoe een excellente koe kan maken'

Bron: **Veeteelt 2004**

2

3

bedrijfsongeval het bedrijf niet kon overnemen en zijn vader kort daarop plotse-ling overleed, stonden Nico en zijn moeder Dikkie er ineens alleen voor. Nico's moeder zorgde voor balans tussen de pas-sie van Nico en de dagelijkse werkelijk-heid. Want het bedrijf met zestig koeien en veertig hectare land moest natuurlijk wel blijven draaien.'

Het woord 'passie' valt. Nico was wellicht niet eens boer geworden, als er geen ruimte was om zijn passie, het meedoen aan keuringen, uit te oefenen.

Die bijzondere passie van Bons was foto-graaf Ferry Verheij opgevallen toen hij de fokveedag van Hoornaar bezocht. Het in-trigeerde hem en hij kreeg groen licht om rondom een keuringsdeelname een film te maken over Bons. In deze documen-taire vertelt hij openhartig dat hij zonder de mogelijkheid om aan keuringen deel

te nemen inderdaad zou stoppen met boeren. 'Achteraf was ik ook wel verbaasd hoe makkelijk Nico zijn gevoelens uitte voor de camera', vertelt Verheij. 'Ik ben een buitenstaander, misschien dat hij daarom zo open reageerde, maar het in-terview was beslist geen opwelling.' Bons heeft volgens Verheij een passie die moei-lijk in banen is te leiden. 'Hij heeft steeds een hoger doel, hij is daar heel hongerig in. Meedoen aan een keuring is voor hem meer dan een wedstrijd. Ik wilde hem in mijn film proberen te begrijpen, die pas-sie zichtbaar maken voor een breder pu-bliek.'

Verheij denkt dat de ambitie om te willen winnen wellicht terug is te leiden naar het onverwachte overlijden van Nico's va-der. 'Nico was nog jong, het overlijden maakte veel indruk. Hij had niet direct de intentie om boer te worden en daarom heeft hij een vorm gezocht om toch vol-doening te halen uit het boerenvak.'

Ziek van de stress

Nico Bons groeide op met een oudere broer en zus. Broer Kees was de beoogd opvolger en Nico was lange tijd nauwe-lijks geïnteresseerd en op jonge leeftijd zelfs bang voor koeien. Na de mavo volg-de hij de mas in Gorinchem en tijdens een stage in 1994 in Canada werd het vuurtje voor fokkerij en keuringsdeelname echt aangewakkerd. Na afronding van zijn stu-die ging Bons aan de slag als cowfitter en kwam hij in dienst van ki-organisatie Genes Diffusion. Die werkzaamheden wa-ren niet meer te combineren toen hij noodgedwongen aan de slag ging op de

ouderlijke boerderij. Hij had inmiddels kapster Lianne van Meeteren leren ken-nen. Hij beloofde haar ten huwelijk te vragen als hij een NRM-kampioene bezat. Dat geduld had Lianne niet. In 2000 vroeg ze hem daarom zelf, midden in de NRM-ring, ten huwelijk.

'Zowel Lianne als zijn moeder Dikkie zijn belangrijke steunpilaren voor Nico', weet Jan Kolff. De melkveehouder uit Woudri-chem raakte een aantal jaren geleden bevriend met Bons. 'De maandenlange voorbereidingen op een keuring en de uiteindelijke stress op de dag zelf vragen veel van zijn naaste omgeving. De dag na de keuring moet Nico zichzelf bijeenra-pen', vertelt Kolff. 'Gelukkig steunen Li-anne en zijn moeder hem voor 200 pro-cent. Zonder hen, en de drie kinderen inmiddels, had hij dit allemaal niet be-reikt.'

Opvallend is dat Bons op de dag van de keuring niet eens lijkt te genieten van zijn succes. In de beginjaren was hij zelfs ziek van de stress, moest hij op de keu-ringsdag zelfs overgeven van de zenu-wen. 'Tijdens de keuring moet je Nico niet storen. Hij is dan enorm gefocust en kan kortaf zijn in zijn reacties. Sommigen vinden hem dan erg bot. Hij bedoelt dat niet zo, hij is gewoon enorm gefocust', aldus Kolff.

'Het zou goed zijn als Nico eens op een pak hooi in de stal ging zitten om van zijn succes te genieten', vindt Teus van Dijk uit Giessenburg. Een aantal maal zorgden koeien van Van Dijk, bij wie Bons ook stage liep, ervoor dat Bons net naast de hoogste plaatsing greep. 'Nico is een top-

- 1 Nico Bons aan de hand van zijn vader bij de bouw van de stal in de jaren tachtig
- 2 Het bedrijf Bons-Holsteins in Ottoland gefotografeerd in de zomer van 2014
- 3 In 2002 verrees de nieuwe stal, met extra ruime boxen voor de showkoeien
- 4 Nico en Lianne, kort na het huwelijksaanzoek midden in de NRM-ring
- 5 Internationaal succes in Libramont 2013: Bons-Holstein Ella 153 (v. CB Allen)
- 6 Blij met de lang gekoesterde wens: het algemeen kampioenschap op de NRM 2014

EK-kampioene dichtbij

'Nico is enorm gedreven. Hij eet, drinkt en slaapt koeien. Daar waar andere keuringsdeelnemers topkoeien kopen, fokt Nico ze zelf. In vier, vijf generaties koeien is het stalgemiddelde 9 punten in exterieur gestegen via eigen fokkerij. Dat is echt uniek in de wereld. Ik ken zijn koe Koba 191 alleen van foto's, maar zij toont wel aan dat zijn ambities om ooit een EK-kampioene te fokken dichterbij is dan iedereen denkt.'

John Gribbon,
Brits oud-hoofdinspecteur en internationaal jurylid

Emigratieplannen

'Tijdens zijn stage heeft hij hier leren cowfitten door alle droge koeien van een toplijn te voorzien. Toen merkte ik al zijn drang naar perfectionisme. Nico leerde hier dat hard werken beloond wordt, we hadden in die tijd een aantal keuringssuccessen. Hij heeft lang overwogen om te emigreren, vanwege zijn voorliefde voor het Canadese type koe. Maar financieel en in aantal koeien gaat hij daar niet op vooruit. Bovendien zou hij dan helemaal opnieuw moeten beginnen qua fokkerij. Ik weet dat hij zegt dat hij ooit zijn veestapel verkoopt als hij zijn doelen heeft bereikt, maar ik betwijfel of hij het echt kan.'

Ed Bos,
achterneef en stageboer in Cambridge, Canada

Vrolijke pias

'Ik had Nico eens zien optreden tijdens een bruiloft. Met een sketch had hij de lachers op zijn hand. We hebben hem toen gevraagd om ook zoiets te doen op de slotavond van onze keuring. Dat kon hij echt goed, de vrolijke pias uithangen. Hij had een klein orgeltje bij zich en een raar pak aan en zong op bekende wijsjes hilarische liedjes. Hij heeft zoiets volgens mij nog een paar keer gedaan, maar is er inmiddels mee gestopt. Jammer eigenlijk, hij had er wel talent voor.'

Jan de Groot,
voormalig voorzitter van fokveedag Hoornaar

Niet over de grens

'Nico heeft de lat voor zichzelf hoog gelegd. Als we niet winnen – en op de nationale show lukte het lange tijd niet – dan geven we niet de jury de schuld, maar kijken we of we onszelf iets kunnen verwijten. Waar hebben we het laten liggen?'

'Natuurlijk is er stress tijdens de keuring, maar dat hoort erbij. Nico kan daar inmiddels beter mee omgaan dan vroeger, hij is al relaxter dan een paar jaar geleden. Nico staat open om iets nieuws te proberen bij het presenteren, maar hij zal nooit over de grens gaan. Elke koe van Nico is tot nu toe op een natuurlijke manier in de ring gepresenteerd. Nico weet dat je een reputatie maar één keer kunt beschadigen.'

Mike Halliwell,
vaste Britse cowfitter van Bons-Holsteins

sporter, gruwelijk fanatiek. Je ziet vaak bij topsporters dat ze meer genieten van de voorbereidingen dan van de dag zelf. En omdat hij zo gefocust is, vergeet hij wel eens zijn omgeving. Op sociaal vlak laat hij wel wat liggen. Zijn overenthousiasme is zijn valkuil.'

Bons kent zijn tekortkomingen en heeft

daarom een aantal mensen om zich heen verzameld om hem zo nu en dan een spiegel voor te houden. Harry Schuiling is een van hen. 'Nico is een gevoelsmens. Hij kan zich kritiek enorm aantrekken. Daar hebben we het wel eens over', aldus Schuiling. 'Maar hij kan niet zonder de competitie in de ring. Hij zou inderdaad

meer moeten genieten, liep hij maar eens een week met zijn hoofd in de wolken.'

Geen slechte verliezer

Volgens Jan de Groot, voormalig voorzitter van de fokveedag Hoornaar, werkt het fanatisme van Bons ook door op anderen. De Groot zag Bons als jongeling achter-

7

8

9

10

Nico Bons:
'De ontlasting op een keuringsdag na zoveel voorbereidingen is te groot. Als ik dan thuis kom denk ik: "Was dit het dan?"'

Bron: De Dirk, speciale uitgave fokveedag Hoornaar 2013

aan eindigen op de regionale fokfeedag. 'Nico wint veel, maar is ook geen slechte verliezer. Hij klaagt niet over de jury, hij komt het volgende jaar gewoon weer terug met een nog betere koe.' Bons bracht nieuwe ideeën in bij het fokveedagbestuur die hij opgedaan had in het buitenland. 'Sommige ideeën, zoals het aanstellen van een "ringman" bij de jury, hebben we echt gebruikt', aldus De Groot.

Bons was degene die als een van de eerste een cowfitter uit Canada liet overvliegen en zijn koeien ook aan de balie, op de stand, op een fraaie manier presenteerde in een dik strobed met naamborden en foto's boven de koeien. Deze manier van presentatie zorgde voor navolging, niet in de laatste plaats bij leden van de Young Breeders, die Bons dikwijls helpen. De Groot: 'Nico heeft het presenteren van koeien naar een hoger plan gebracht.'

De vele prijzen die Bons behaalde in Hoornaar zorgden ook voor jaloezie. 'Als je wint, heb je niet altijd vrienden', stelt De Groot. 'De successen van Nico zorgden

wel eens voor – hoe zal ik het netjes noemen – "stille scepis". Sommige mensen begrijpen het overenthousiasme van Nico niet, zien niet wat hij er allemaal voor doet en laat. Maar dat hij uiteindelijk veel succes heeft, zal niemand kunnen ontkennen.'

Sinds 2013 maakt Nico officieel deel uit van het Europees jurycorps. Hij was op tal van regionale keuringen al scherp-rechter, maar het moment van aanwijzen tot internationaal jury voelde voor hem wel als erkenning. Inmiddels zette hij in België en recent in Ierland op grote keuringen de koeien op volgorde en werd hij gevraagd door het Canadese holsteinstamboek om deel te nemen aan de jurydagen. 'Het geeft Nico de nodige verbreding, hij leert andere mensen kennen. Het is echt een verrijking en bevestigt dat hij ook echt weet hoe een goede koe eruit hoort te zien', vertelt Kolff.

Kopen is geen optie

Alle dieren op het bedrijf in Ottoland zijn zelf gefokt. 'Kopen is geen optie', weet Schuiling. 'Zelf fokken, opfokken en optimaal presenteren, dat is het heilige doel van Nico. De honderd procent eigengefokte veestapel staat buiten discussie.'

Bons boekte grote progressie in exterieur: in 1999 lag het stalgemiddelde nog op 80,3 punten, na de laatste bedrijfsinspectie deze zomer bedraagt het 89,3 punten, mede dankzij 29 excellente koeien.

Meedoen aan keuringen betekent een maandenlange, zo niet jarenlange voorbereiding. De showkoeien worden individueel gevoerd en wekelijks gewassen, terwijl het jongvee op een rantsoen van louter (aangekocht) hooi wordt grootgebracht. 'De vaarzen mogen van Nico op tweeënhalfjarige leeftijd afkalven, ze

krijgen veel tijd om te groeien', zegt Van Nieuwpoort, die samen met Bons de jongveeopfok verfijnde om maximale groei te realiseren. 'Juist op die volwassen leeftijd gaat er veel hooi doorheen. Maar dat is zijn keuze, ook al zorgt dat voor hoge voerkosten.'

Ook de stal die Bons in 2002 bouwde, werd aangepast met extra brede boxen, een showbox en veel ruimte per koe. Buren verklaarden hem voor gek: in de stal zouden met gemak 30 koeien meer kunnen, erg efficiënt leek het allemaal niet.

De passie van Nico vraagt daarom niet alleen veel van hemzelf, het kost ook geld. Een aantal sponsors draagt bij aan de kosten tijdens de keuring, maar vooral de verkoop van fokvee en embryo's moet de passie betaalbaar houden. En dat lijkt te lukken. De verkoop van fokvee leverde Nico in 2012 een omzet en aanwas op van meer dan veertien cent per kg melk, zo vertelt hij tijdens presentaties aan fokstudieclubs. Voor de verkoop van embryo's maakt hij dankbaar gebruik van Facebook, waarop hij inmiddels bijna 1900 internationale 'vrienden' heeft. Ook de grote aantallen fokstudieclubs die de stal in Ottoland jaarlijks bezoeken zijn een bewust onderdeel van het marketingplan.

'Het zou allemaal nog wel een stuk zakelijker kunnen', vindt Kolff. 'Nico heeft excellente koeien die nog nooit op een keuring zijn geweest. Hij is voorzichtig begonnen om daar eens wat geld voor te vragen.' Kolff ziet wel dat Bons meer aandacht krijgt voor financiën, wellicht doordat hij vorig jaar het bedrijf overnam van zijn moeder. 'Ik sluit niet uit dat hij in de nabije toekomst eens echt een topper verkoopt. En dat maakt echt niet uit; volgend jaar heeft hij weer een nieuwe aan het halster.'

- 7** *Aan het werk als internationaal jurylid in Vlaanderen*
- 8** *Harry Schuiling deelt mee in de vreugde na opnieuw een overwinning*
- 9** *Bons-Holsteinkoeien werden als een van de eerste gepresenteerd op een stand*
- 10** *Blij met een schilderij van Marleen Felius van NRM-reservekampioene Koba 152*
- 11** *Nico met rivaal Teus van Dijk, ter ere van 100 jaar fokveedag Hoornaar gefotografeerd*
- 12** *Het koningskoppel op de NRM: kampioene Koba 191 en reservekampioene Ella 158*

11

12